

[Lis Møller.]

1967, at jeg synes, vi bør nå frem til, at man yder et fast grundbeløb til alle forældre med hjemmeboende handicappede børn ud over de dokumenterede udgifter. Jeg mener ikke, det skal være noget svimlende beløb, men f. eks. et ekstra børnetilskud til disse forældre. Hidtil har man f. eks. ikke accepteret udgifter til aftenvagt eller til hjælp i hjemmet, hvis begge forældre var på arbejde om dagen, og jeg vil gerne spørge ministeren, om sådanne udgifter bliver respekteret efter den nu foreslåede ændring. Der er også mange børn, som kræver megen tøjvask, enten fordi deres handicap medfører, at de har vanskeligt ved at holde sig tørre såvel dag som nat, eller fordi de spilder meget, når de spiser. En stor del af dette tøj vaskes i quickvaskerier, eller hvad disse vaskerier ellers hedder, og disse udgifter kan være meget vanskelige at dokumentere på kroner og øre.

I § 73 tales om forsørgelse. Forsørgelsen medfører måske ikke altid i sig selv påviselige ekstraudgifter, men den belastning af kræfter og nerver, som et forældrepar til stadighed udsætter sig for ved at have deres handicappede barn boende hjemme, må efter min mening være tilstrækkeligt grundlag for en økonomisk hjælp fra samfundets side. Det gælder for alle handicappede børn, at hvis hjemmet ikke yder en virkelig effektiv indsats, bliver al anden oplæring og optræning forgæves. Ud over forsørgelsen er der altså tale om reel oplæring og optræning fra forældrenes side, hvis det handicappede barn senere skal kunne indtage sin plads i samfundet. Derfor vil jeg bl. a. også gerne i § 73 have sidestillet pædagogiske anvisninger med de lægelige anvisninger, dels fordi de ved visse handicap er mindst lige så vigtige, dels for at undgå, at forældrene bliver helt afhængige af ét menneskes, nemlig lægens, skøn ved ansøgning om økonomisk hjælp.

Der tales ikke direkte i § 73 om graden af barnets handicap, men det bør vel være så alvorligt, at barnet er anmeldt til sær-forsorgen, for at et sådant eventuelt grundbeløb kan udbetales. Vi skal jo ikke glemme ved dette lovforslags behandling, at forældre, der beholder deres handicappede børn hjemme, sparer samfundet for en hel del

penge, så det må vel være helt rimeligt, at en del af denne besparelse kommer disse forældre til gode. Nu, indrømmer jeg, håber jeg blot ikke, at denne hjælp til forældrene skal være en ny indtægtskilde for finansministeren, men at finansministeren vil gå ind for, at denne ydelse holdes uden for beskatningen.

Samtidig med at jeg på min gruppes vegne kan anbefale lovforslaget til velvillig udvalgsbehandling, vil jeg bede socialministeren indskærpe de myndigheder, som siden skal administrere loven, at de sørger for, at forældrene får besked om de muligheder for økonomisk hjælp, der så foreligger. Der er alt for mange forældre, som udmærket har kunnet dokumentere udgifter, men som ikke har anet, at de kunne refunderes også efter gældende lov, der er nemlig ikke nogen, der har fortalt dem det. Jeg vil slutte med at bede socialministeren overveje en bedre konsulentvirksomhed, så der kan gives forældre vejledning med hensyn til den daglige behandling, oplæring og optræning af deres barn. Ud over landet sidder der mange, mange forældre, der famler i blinde, og som i høj grad trænger til en praktisk håndrækning.

Eva Ree: Da loven om børnetilskud og andre familiedydelser blev vedtaget 30. maj 1967, var flere af lovforslagets paragraffer overførsler fra tidligere love. Det blev dengang besluttet, at loven skulle træde i kraft samtidig med loven om kildeskat. Denne lovs ikrafttræden er jo imidlertid senere blevet udsat 1 år, og for ikke at sinke nogle af de goder, som den nye lov om børnetilskud og andre familiedydelser indeholder, har socialministeren undersøgt, om børnetilskudsloven eller enkelte af lovens bestemmelser kunne træde i kraft før kildeskattens ikrafttræden den 1. januar 1970, men socialministeren er kommet til det resultat, at forbedringerne kan ske ved at ændre i bestemmelserne i de oprindelige love, og at det kan ske fra 1. april 1969, og foreslår derfor, at der i loven om offentlig forsorg sker en række ændringer. Det drejer sig om 3 i alt.

Den første går ud på, at den hjælp, der ydes til personer, der forsørger et handicappet barn i hjemmet, og som har særlige merudgifter ved forsørgelsen, fremtidig skal